

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ, доктори илмҳои филология Мухторов Зайнидин Мухторович ба диссертатсияи Умаралиева Таҳмина Мирзоалиевна (Умарализода Таҳмина Мирзоалӣ) дар мавзуи «Таҳлили муқоисавии истилоҳоти кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ (ғалладона, олоти меҳнат ва омилҳои марбут ба онҳо)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.20 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ

Диссертатсияи илмии Умаралиева Таҳмина Мирзоалиевна (Умарализода Таҳмина Мирзоалӣ) дар мавзуи «Таҳлили муқоисавии истилоҳоти кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ (ғалладона, олоти меҳнат ва омилҳои марбут ба онҳо)» ба шиносномаи ихтисоси тасдиқнамудаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи рамзи 10.02.20 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ мувофиқат мекунад. Масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда бо барномаҳои мавзӯҳои таҳқиқоти илмии донишгоҳӣ ва ҳамчунин барномаҳои давлатии тақмили омӯзиши забони тоҷикӣ ва забонҳои русӣ ва англисӣ мутобиқат мекунад.

Бояд зикр намуд, ки дар даврони муосир дар забоншиносии муқоисавӣ масъалаҳои сохториву маъноӣ ва семантикӣ ҷойгоҳи вижаи худро касб кардаанд ва маҳз барои ҳамин пажӯҳишҳои муосири забоншиносӣ бидуни таҳлили муқоисавии воҳидҳои забонӣ ба назар имконнопазир менамояд. Вижагиҳои асосии қиёси забонҳо, аз ҷумла забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ мушаххас намудани нишонаҳои монанд ва фарқкунандаи калимаву истилоҳоти муқоисашавандаи забон мебошанд.

Аз ин хотир солҳои охир таваҷҷуҳи муҳаққиқон ба омӯзиши забонҳои ҳоричӣ, хосатан забони англисӣ зиёд гардида, роҷеъ ба муқоисаи масъалаҳои гуногуни забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ пажӯҳишҳои зиёде ҳам ба анҷом расидааст. Бо зами ин, баъзе масъалаҳо ниҳой нашудаанд, ки интиҳоби мавзуи мавриди тақриз ба ҳайси диссертатсияи алоҳида, пеш аз ҳама, ба таҳқиқ нашудани он марбут аст.

Дар ин росто мубрам будани таҳқиқи диссертатсионии Умаралиева Таҳмина Мирзоалиевна (Умарализода Таҳмина Мирзоалӣ) дар мавзуи «Таҳлили муқоисавии истилоҳоти кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ (ғалладона, олоти меҳнат ва омилҳои марбут ба онҳо)» арзиши назариявӣ амалии таҳқиқи хусусиятҳои сохториву маъноӣ ва семантикӣ аз лиҳози системавӣ ва қиёсӣ муайян месозад. Ҳамзамон омӯзиши муқоисавии калимаву истилоҳоти соҳаи кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ барои ошкор сохтани омилҳои забоншиносӣ ва этнолингвистӣ мусоидат менамоянд.

Ҳамзамон мубрами мавзуи таҳқиқ аз ҳадафи пажӯҳиш бармеояд, ки ҳадафи таҳқиқоти мазкурро баррасии илмии вижагиҳои сохторӣ-семантикӣ, таърихи пайдоиш ва рушду густариши калимаву истилоҳоти кишоварзӣ дар қиёс бо забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ муқаррар намудааст. Бинобар ин мақсади диссертатсия таҳлили муқоисавии истилоҳоти соҳаи кишоварзӣ, махсусан, зироатҳои ғалладона,

олотҳои меҳнат ва раванди корбурди онҳо, феълҳои марбут ба кишоварзӣ, вожаҳои маросимиву суннати кишоварзӣ, хусусиятҳои сохторию маъноӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ мебошад.

Навоварии бахшҳои мавзӯ аз он иборат аст, ки бештари масъалаҳои мавриди пажӯҳиш дар забоншиносии тоҷик, дар муқоиса бо забони англисӣ бори нахуст барраси мешавад. Масъалаҳои ба нақшаи таҳқиқ воридшуда дар забоншиносии тоҷик дар шакли диссертатсияи ҷудогона аввалин бор ба риштаи пажӯҳиш даромадааст ва таҳлили баррасии вожаҳои ба зироатҳои ғалладона, навъҳои онҳо, мафҳуми дарза, ҷой ва тарзи кӯфтани ғалла, хусусиятҳои монанд ва фарқкунандаи истилоҳоти кишоварзии забонҳои муқоисашаванда аз ҷиҳати сохтор, равиши нав дар мавриди тавзеҳи маъноро фаро мегирад. Ҳамзамон, дар диссертатсия бори нахуст дар забоншиносии муқоисавӣ луғоти соҳаи кишоварзии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аз нуқтаи назари вижагиҳои сохториву маъноӣ ва семантикӣ мавриди барраси қарор дода шудааст. Дар баробари ин дар қори илмии мазкур аввалин бор хусусиятҳои сохториву маъноӣ ва семантикӣ, ташаккулу таҳаввули луғоти кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ нишон дода шудааст.

Саҳми шахсии муҳаккиқ дар ҷамъоварии маводи пажӯҳиш ва коркарду таҳқиқ он, тасвиби натиҷаҳо, омода намудани маърузаҳои илмӣ ва таҳияву нашри мақолаҳо роҷеъ ба масъалаҳои мавзӯи пажӯҳиш зоҳир мегардад.

Нуқтаҳои илмии ба дифоъ пешниҳодшаванда дар 10 банд ироа гардида, бо натиҷаҳои таҳқиқ робитаи ногусастанӣ дорад ва бо муҳтавои зерин пешниҳод шудааст:

Таснифи сохториву маъноӣ имкон фароҳам меорад, ки шабоҳат ва тафовути истилоҳоти кишоварзӣ аз нуқтаи назари маъноӣ сохторию онҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ муайян гардад.

Дар натиҷаи таҷзияи сохтори маъноӣ луғоти кишоварзӣ бо ҷузъҳо нишон дода шуда дар забонҳои муқоисашаванда қоидаҳои махсуси мувофиқатӣ мавҷуд аст ва онҳо на ҳамеша яқинан мавриди истифода қарор мегиранд.

Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки дар ифодаи калимаҳои соҳаи кишоварзӣ забонҳои гуногун метавонанд ҳамчун тимсоли комилан ҳаммонанд дар асоси семантикаи ин хели калимаву истилоҳот қарор дошта бошанд.

Барои қисмати сохторӣ ва семантикии луғоти кишоварзӣ таснифоти нав коркард шудааст, ки дараҷаҳои гуногуни мувофиқат ва тафовути онҳоро дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ инъикос мекунад.

Таснифи луғоти кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аз рӯйи вижагиҳои сохтор, семантика ва мансубият ба ҳиссаҳои нутқ барои муайян намудани бахшҳои гуногуни истилоҳот мусоидат мекунад.

Вобаста ба мавзӯ ва мундариҷа дар маводи мавриди таҳқиқ калимаҳои марбут ба зироатҳои ғалладона, навъҳои онҳо, коркардашон мавқеи вижа дошта, тавассути онҳо маънову мафҳуми гуногуни истилоҳоти кишоварзӣ ифода ёфтаанд.

Муқаррар кардани вижагиҳои маъноӣ ва луғавии луғоти ифодакунандаи мафҳумҳои махсуси калимаҳои маросимӣ ва суннатии кишоварзӣ паҳлуи дигари диссертатсияро фаро мегирад, ки мақсади он ба таври дақиқ нишон дода тавонистани моҳияти ин навъи вожаҳо, тобишҳои маъноӣ, доираи истеъмоли онҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ мебошад.

Калимасозии яке аз усулҳои муҳимми ғанӣ гардидани таркиби луғавии ҳар як забон, аз ҷумла забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ махсуб меёбад, ки чунин роҳ дар луғоти соҳаи кишоварзӣ низ хеле фаровон ба мушоҳида мерасад.

Муқаррар сохтани қолабҳои вожасозии луғоти кишоварзӣ ба воситаи пешванду пасвандҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ низ як баҳши муҳимми диссертатсия мебошад.

Роҳ ва қолабҳои вожасозии мураккаб ҳам яке аз масъалаҳои асосӣ ва муҳим буда, дар луғоти соҳаи кишоварзӣ муайян кардани муносибати ҷузъи калимаҳои мураккаб ва таҳлили сохтору семантика, сатҳи корбурди онҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ масъалаҳои камомӯташудаанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта аз он бармеояд, ки кори диссертатсионӣ барои ташаккули минбаъдаи таҳқиқи муқоисавии калимаву истилоҳоти кишоварзӣ, аз ҷумла зироатҳои ғалладона ва истилоҳоти мансуби онҳо дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ заминаҳои назариявӣ фароҳам меоварад.

Диссертатсия аз муқаддима, ду боб, даҳ фасл, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои пажӯҳиш, руйхати адабиёти истифодашуда, нашри таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия иборат буда, мазмун ва муҳтавои таҳқиқ дар ҳаҷми 183 сафҳаи чопи компютерӣ ироа гардидааст.

Дар муқаддимаи диссертатсия дар бораи мубрамияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, робитаи таҳқиқ бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ, мақсад ва вазифаҳо, предмет ва объекти пажӯҳиш, асосҳои назариявӣ ва методологӣ, навгониҳои илмӣ, аҳаммияти илмиву амалии таҳқиқ, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, мутобикати мавзӯи диссертатсия, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ, тасвиби амалии натиҷаҳои пажӯҳиш, нашри таълифоти илмӣ, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия маълумот дода шудааст.

Боби якуми диссертатсия “Истилоҳоти марбути зироатҳои ғалладона дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ” ном дошта, аз 5 фасл иборат аст.

Дар фасли аввал, ки “Вожаи кишоварз ва муодилҳои он дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ” ном дорад, ки дар бораи вижагиҳои сохториву маъноӣ, қаринаи таърихӣ ва ташаккулу таҳаввули он дар давраҳои гуногун, муодилҳои он дар муқоиса бо забонҳои англисӣ маълумот дода шудааст.

Дар фасли дуюми ин боб, ки “Таснифоти истилоҳоти зироатҳои ғалладона дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ” ном дорад, теъдоди асосиву муҳим ва калимаву истилоҳоти соҳаи кишоварзии зироатҳои ғалладона фаро гирифта шуда, онҳо аз

тарафи унвончӯй бо мисолҳои ҷолиб ва далелҳои арзишманд мавриди таҳқиқу таҳлил қарор дода шудаанд.

Дар фасли сеюми боби якум бо унвони “Таҳлили вожаҳои мансуб ба ғалладонаҳои ғилофакдор” вожагони аз қабилҳои лӯбиё, мош, мушунг, нахӯд наск ва навъҳои онҳо мавриди таҳлилу баррасии фарогир қарор гирифтааст. Унвончӯй тавонистааст, ки вижагиҳои ҷолиби ин гурӯҳи истилохотро таҳлил карда, дар муқоиса бо забони англисӣ вижагиҳои умумият ва нуктаҳои фарқкунандаи ин гурӯҳи калимаҳоро возеҳ нишон додааст.

Дар фасли чоруми боби якум бо номи “Вожаҳои марбут ба мафҳуми дарза, ғарами алаф, тӯдаи алафу зироатҳои ғалладона дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ”, калимаҳои басо ҷолиб, ки ҳам хусусияти умумимардумӣ доранд ва дар баробари ин истилоҳҳои соҳавӣ буда, хусусиятҳои матлуби этимологиву таърихӣ ва ҳатто фарҳангӣ доранд, ки калимаҳои дарза, банча, воп, ғанак ва муродифҳои онҳо аз қабилҳои ин гуна калимаҳо буда дар муқоиса бо забони англисӣ таҳқиқ шудаанд.

Дар фасли панҷуми боби якум бо унвони “Вожаҳои мансуби ҷой ва тарзи кӯфтани зироатҳои ғалладона” вожагони ҷолиби таърихӣ чун «хирман», «хирманкӯб» ва амсоли ин дар муқоиса бо муодилҳои англисии онҳо мавриди таҳлилу баррасӣ қарор гирифтаанд, ки қабилҳои арзиши ба худ хос мебошанд.

Бо ҳамин тартиб дар боби аввали диссертатсия вожаи кишоварз ва муродифҳои он, баромади он, гандуму ҷав ва навъҳои онҳо, ҷавдор, ҷуворимаққа, биринҷ, лӯбиё ва хелҳои он, мош, мушунг, мушунги хурдӯй, нахӯд, наск, боқила, арзан, сиёҳдона ва амсоли инҳо дар муқоиса бо забони англисӣ мавриди таҳлил ва таҳқиқ қарор дода шудааст.

Дар ин боб тартиби овардани мисолҳо, таъя ба манобеи амаливу илмӣ мутобиқи талаботи умумии таҳияи рисолаҳо ва интишороти илмӣ пеш бурда шудааст ва забони матни рисола дар ин қисмат мантиқан мутаносиб ва мутобиқи услуби талаботи илмӣ таҳия шудааст.

Дар боби дуюми диссертатсия таҳти унвони “Хусусиятҳои сохториву маъноии истилоҳҳои кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ” дар панҷ фасли мантиқан мурағабӣ пайдарҳам хусусиятҳои ҷолиби сохтор ва маъноии истилоҳоти мавриди таҳқиқ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ бо мисол ва далелҳои ҷолиби амаливу назарӣ ироа шудаанд.

Фасли аввали боби дуюм бо номи “Нақши вожаҳои олотӣ меҳнат ва раванди корбурди онҳо дар соҳаи кишоварзӣ дар забонҳои муқоисашаванда” дар он номи ҳашт олотӣ меҳнат, дар мисоли панҷшоха, ҷорӯби хирманрӯбӣ, дос, каланд, говрона, сабад ва мола бо мисолҳо ва муодилҳояшон аз забони англисӣ мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шудааст.

Фасли дуюми ин боб “Истилоҳҳои мансуб ба юғу испор ва номи қисматҳои он дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ” унвон дорад. Мусаллам аст, ки бархе аз вожаҳои истилоҳоти бунёдии кишоварзӣ на танҳо аз ҷониби мардумони эронитабор ё мардумони дигари Осиёи Марказӣ, балки аз ҷониби халқҳои славянӣ ва аврупоӣ низ

аз давраҳои қадим мавриди истифода қарор дошт. Хулоса дар ин банди диссертатсия ҳаҷдаҳ вожа бо муродифҳояшон, ки марбут ба олотҳои меҳнат ва абзорҳои онҳо мебошанд, дар муқоиса бо забони англисӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Дар фасли сеюми боби дуум бо номи “Таҳлили феълҳои марбути соҳаи кишоварзӣ” феълҳои марбут ба соҳа таҳқиқ шудаанд, ки ба соҳаи кишоварзӣ мутааллиқанд. Дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ҳам мисли забонҳои дигар феълҳои сода ва таркибии номие мавҷуд аст, ки ба амалу ҳолатҳои гуногуни кишоварзӣ робита доранд. Дар ин маврид мисолҳои ҷолиб аз тарафи унвонҷӯӣ оварда шуда, таҳлили он мушаххас сурат гирифтааст.

Фасли чоруми боби дуум “Истилоҳоти марбут ба рондан ва назди худ хондан ё истонидани ҳайвонҳои ҳонагӣ” ном дорад ва дар ин фасл яке аз масъалаҳои ҷолиб, аз қабилӣ масъалаи нидо, бавижа нидоҳои марбут ба назди худ хондан, аз худ дур кардан, рондан ба ҳаракат даровардан аз мавзӯҳои муҳим ироа шуда, унвонҷӯӣ дар мавридҳои ҷудогона назари ҷолиби худро баён намудааст. Дар ин фасл нидоҳои махсуси соҳавӣ низ таҳлилу баррасӣ шудааст.

Дар фасли панҷуми боби дуум бо номи “Таҳқиқи вожаҳои маросимиву суннати кишоварзӣ дар муқоиса бо забони англисӣ” вожаҳои суннати мутааллиқ ба соҳаи кишоварзии забони тоҷикӣ, ки таърихи басо қадима дорад, дар муқоиса бо забони англисӣ ба риштаи таҳлилу таҳқиқ кашида шудааст. Аз нигоҳи унвонҷӯӣ вожаҳои ҷуфтбаророн, ҷӯйканон, гандумчошон, отанговезон, гандумбодкунон, хирманкӯбон ба гурӯҳи вожаву истилоҳоти алоқаманд бо маросимҳои кишоварзӣ марбут доништа шуда, дар муқоиса бо забони англисӣ таҳлил гардидааст, ки басо арзишманду ва аз нигоҳи илмӣ муҳим ба назар мерасанд. Дар ин росто унвонҷӯӣ барҳақ бар ин назар аст, ки чунин услуби таҳлил дар бораи таҳаввули таърихии луғоти ин соҳа ва ҷиғунагии ташаккули маъно дар давраҳои гуногуни таърихии забонҳои эронӣ, махсусан забони тоҷикӣ ва муқоисаи онҳо бо забони англисӣ аз масъалаҳои муҳимму судманди забоншиносӣ дар давраи муосир махсуб меёбад.

Хулосаи диссертатсия аз 12 банд иборат буда тибқи муқаррарот таҳия шудааст ва муҳаққиқ андешаҳои худро ҷамъбаст намуда, аз ҳар як боб ба таври нуктасанҷона натиҷагирӣ менамояд ва назару дастоварди илмии худро ба сифати тавсия оид ба истифодаи амалии онҳо баён менамояд.

Аҳамияти илмӣ ва назариявии таҳқиқот аз он бармеояд ва натиҷаҳои илмии таҳқиқот имконоти назариявии донишмандони забоншиносро дар баҳши таҳқиқӣ истилоҳоти кишоварзӣ такмил дода, дар баррасии вижагиҳои сохториву маъноии луғоти соҳаи кишоварзӣ ҳамчун заминаи илмӣ нақши муҳимро ба ҷо хоҳанд овард.

Аҳамияти амалии диссертатсия аз он бармеояд, ки дастовардҳо ва хулосаҳои илмӣ метавонанд дар таҳияи китобҳо, махсусан тарҷумаи онҳо аз забони тоҷикӣ ба забони англисӣ, инчунин баррасии вижагиҳои воҳидҳои луғавӣ ва грамматикаи забон истифода гарданд. Ҳамчунин натиҷаҳои таҳқиқот дар он зоҳир мешавад, ки дастовардҳо барои таълиму тадриси фанҳои лексикология, морфология, грамматика

дар муассисаҳои таҳсилоти олий ва миёнаи умумӣ, ҳангоми таҳия ва тартиб додани фарҳангҳои терминологии тоҷикиву англисӣ, таълифи луғатҳои тафсирий ва соҳавӣ мавриди баҳрабардори қарор гирад.

Мақолаҳои интишоршудаи муҳаққиқи мувофиқи мавзуи диссертатсия буда, муҳтавои асосии онро инъикос мекунад ва бо теъдоди андозаи кофӣ дар маҷаллаҳои илмӣ таъйиднамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба нашр расидаанд.

Автореферати диссертатсия (бо гунаҳои тоҷикӣ ва русӣ он) ба мазмун, мундариҷа ва муҳтавои асосии диссертатсияи Умаралиева Таҳмина Мирзоалиевна (Умарализода Таҳмина Мирзоалӣ) мувофиқ буда, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯӣ мебошад.

Бо ҳамин тартиб қори диссертатсионии Т.М. Умаралиева дорои арзиши назарраси илмӣ буда, дар баробари дастовардҳои баъзе нуқтаҳои қобили таъкидро низ дорад, ки мехостем ба баъзе аз онҳо ишора намоем:

1. Дар муқаддимаи диссертатсия муҳаққиқи зимни нишон додани асосҳои назарии таҳқиқот ба пажӯҳишгарони маъруфи ватаниву хориҷӣ ишора менамояд, аммо дар қисматҳои минбаъдаи пажӯҳиш аз назари ин гурӯҳи муҳаққиқон камтар истифода менамояд.

2. Зимни баёни мақсади таҳқиқ назари унвонҷӯӣ ба таври духӯра ироа шудааст, зеро дар банди баёни мақсад омилҳои мақсадро зикр намуда, баъдан дар қисмати вазифаҳо дубора мақсадро ироа намудааст, ки дар ин маврид мақсад ва вазифа омешта шудааст.

3. Зимни ҳулосабарориҳо оид ба нуқтаҳои мубрами таҳқиқ мавзӯи унвонҷӯӣ камтар ба сарчашмаҳои илмӣ ва махсусан ба манбаъҳои бозътимоди академӣ таъҷил мекунад.

4. Дар тасвири феҳристнигорӣ ва ишора бар манобеъ, тартиби овардани иқтибос ва феҳристи адабиёт тибқи стандарт ва меъёрҳои амалкунанда на ҳамеша талаботи риоя карда шудааст.

5. Истифодаи истилоҳоти илмӣ марбут ба таснифу тақсимбандии рисолаи илмӣ яқсон оварда нашудааст, аз ҷумла номи фаслҳо дар мавридҳои ҷудоғона бо калимаи банд, аз қабилӣ “банди панҷуми боби якум” ба ҷои “фасли панҷуми боби якум” истифода шудааст.

4. Дар сафаҳоти ҷудоғонаи диссертатсия нуқтаҳои таҳрирталабу қабилӣ тасҳеҳ ва ислоҳ (4, 6, 9, 13, 20, 32, 43, 63, 68, 77, 83, 108, 107, 124, 145) ҷой доранд, ки ислоҳи онҳо ба нафъи қор аст.

5. Ҳамин нуқтаҳои ишорашуда дар сафаҳоти автореферати диссертатсия низ дида мешаванд.

Эродҳо ва камбудии зикршуда, дар маҷмӯъ аҳамияти назарию амалии диссертатсияи маъруро қоста намекунад ва ба муҳтавои асосии он таъсири манфӣ надорад.

Дар маҷмуъ диссертатсияи Умаралиева Таҳмина Мирзоалиевна (Умарализода Таҳмина Мирзоалӣ) дар мавзуи «Таҳлили муқоисавии истилоҳоти кишоварзӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ (ғалладона, олоти меҳнат ва омилҳои марбут ба онҳо)», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.20 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ: Ректори Филиали
Донишқадаи рушди менеҷменти
Сингапур дар шаҳри Душанбе,
доктори илмҳои филология

Мухторов
Зайнидин Мухторович

10.04.2025
734003, ш. Душанбе, к. Саид Насир 33
mukhtorov67@gmail.com
(992) 907801822

